

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

Ματιά,

το μαγικό ψιθύρισμα

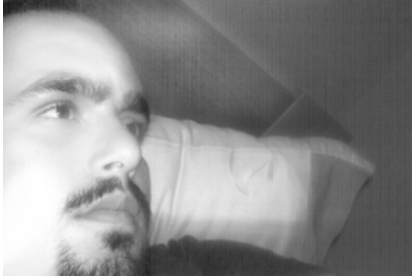
εικονογράφηση
Ραφαέλα Φαντασία

προλογίζει η μαμά

Χριστίνα
Νικολοπούλακη

Ο **Θεοφάνης Θεοφάνους** γεννήθηκε το 1982. Μεγάλωσε στο Δάσος Χαϊδαρίου από Κύπριους γονείς.

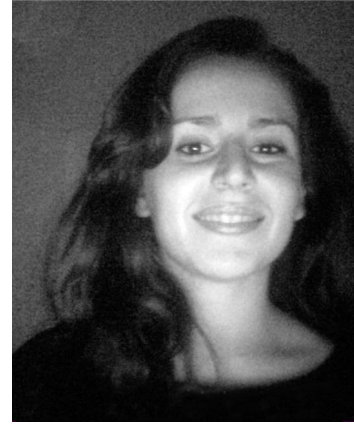
Φοίτησε στους εκπαιδευτικούς οργανισμούς *Ακμή, Δομή, ΑΤΕΙ Φλώρινας, Athenian College*. Παρακολούθησε σεμινάρια συγγραφικής τέχνης στο *Εθνικό Κέντρο Βιβλίου*.

Είναι παντρεμένος, έχει δυο κόρες: την "Πριγκίπισσα Καπριτσιόζα", την "Μια Σταλίτσα", άπειρα παραμύθια, και ζουν όλοι μαζί -έτσι, από πείσμα- στην πόλη της Φλώρινας.

Το πρώτο του βιβλίο, με τίτλο «12 Εκδοχές για Εκείνη», τυπώθηκε από τις εκδόσεις «Περί Τεχνών» το 2009.

Μια από τις πιο σημαντικές λογοτεχνικές διακρίσεις του ήταν το «Βραβείο Ομήρου» από τον «Σύλλογο Λόγου, Τέχνης και Ελληνικού Πολιτισμού Βαυαρίας».

E-mail επικοινωνίας:
theofanis_theofanous@yahoo.gr

Η **Ραφαέλα Φαντασία** γεννήθηκε στην Ιταλία και μεγάλωσε στην Κύπρο. Είναι φοιτήτρια στο Τμήμα Ιατρικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Στον ελεύθερο της χρόνο ασχολείται κυρίως με τη ζωγραφική, τη μουσική και τη λογοτεχνία.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

Ματή, το μαγικό ψιθύρισμα

Εικονογράφηση:
Ραφαέλα Φαντασία

Θεοφάνους Θεοφάνης, Ματή, το μαγικό ψιθύρισμα
ISBN: 978-618-5040-46-8
Δεκέμβριος 2013

Εικονογράφηση:

Ραφαέλα Φαντασία
fantasia_r@hotmail.com

Επιμέλεια, Διορθώσεις:

Ηρακλής Λαμπαδαρίου
www.lampadariou.eu

Σύνθεση εξωφύλλου:

Θεοφάνους Θεοφάνης
theofanis_theofanous@yahoo.gr

Σελιδοποίηση:

Μίνως-Αθανάσιος Καρυωτάκης
www.facebook.com/minosathanasios.karyotakis

Εκδόσεις Σαίτα

Αθανασίου Διάκου 42, 652 01, Καβάλα

T.: 2510 831856

K.: 6977 070729

e-mail: info@saitapublications.gr

website: www.saitapublications.gr

Σημείωση: Η γραμματοσειρά που χρησιμοποιήσαμε είναι προσφορά του Aka-acid (www.aka-acid.com).

Άδεια Creative Commons

Αναφορά Δημιουργού - Μη εμπορική χρήση

Όχι Παράγωγα έργα 3.0 Ελλάδα

Με τη σύμφωνη γνώμη του συγγραφέα και του εκδότη, επιτρέπεται σε οποιονδήποτε αναγνώστη η αναπαραγωγή του έργου (ολική, μερική ή περιληπτική, με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο), η διανομή και η παρουσίαση στο κοινό υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: αναφορά της πηγής προέλευσης, μη εμπορική χρήση του έργου. Επίσης, δεν μπορείτε να αλλοιώσετε, να τροποποιήσετε ή να δημιουργήσετε πάνω στο έργο αυτό.

Αναλυτικές πληροφορίες για τη συγκεκριμένη άδεια cc, διαβάστε στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/gr/>

Πρόλογος

Για κάθε άνθρωπο υπάρχει ένα «μαγικό ψιθύρισμα».

Αυτό μπορεί να είναι μία νότα στο πιάνο για την αρχή ενός τραγουδιού, μία λέξη στο χαρτί για την αρχή ενός παραμυθιού, ένα φτερούγισμα στην κοιλιά μιας γυναίκας που προμηνύει την άφιξη μίας νέας ζωής.

Ό,τι και αν είναι όμως, έρχεται πάντα και μόνο για καλό.

Το δικό μου «μαγικό ψιθύρισμα» ήταν, είναι και θα είναι μία πρόκληση.

Μία πρόκληση να μεγαλώσω δύο παιδιά τόσο όμοια αλλά παράλληλα τόσο διαφορετικά.

Όμοια γιατί είναι δίδυμα, διαφορετικά γιατί το ένα είναι παιδί με αναπηρία και το άλλο όχι.

Η αναπηρία ωστόσο, δεν είναι η πρόκλησή μου, δεν είναι η τροχοπέδη στην οικογένειά μου ούτε ο αγώνας της ζωής μου.

Η πρόκληση μου, «το μαγικό μου ψιθύρισμα», είναι να μεγαλώσω δυο παιδιά με αγάπη, με ψυχή και υπομονή προσδοκώντας σε ένα μόνο πράγμα: στο να δω και εγώ μια μέρα το «ουράνιο τόξο», όπως αυτό που είδε και η Ματή.

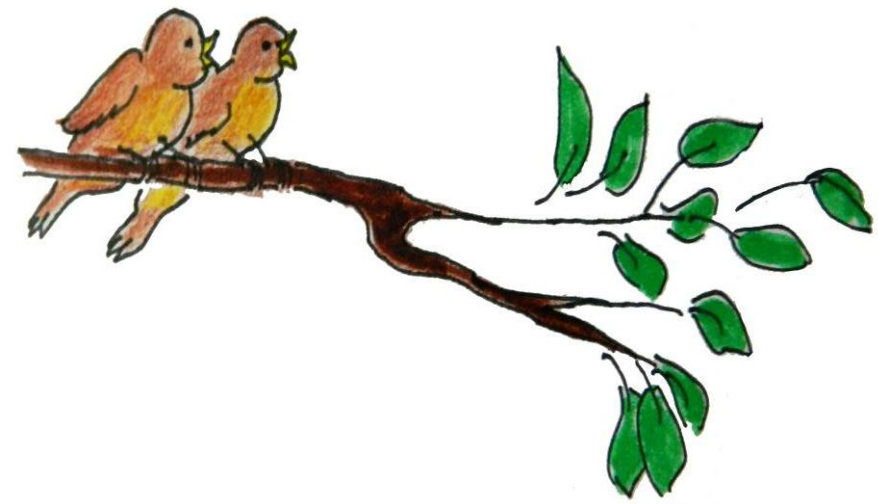
Καλή ανάγνωση.

*Μαμά Χριστίνα Μικολογιάκη**

** Σημείωμα συγγραφέα: Η διαδικτυακή γνωριμία μας με τη Μαμά Χριστίνα έγινε από μια τρυφερή, αυθόρμητη, ειλικρινά αφοπλιστική εκ βαθέων ανάρτηση στις ιστοσελίδες: www.eimaimama.gr, & www.facebook.com/greekmothers, της Ολίβιας Γαβρίλη, η οποία μας έφερε σε επαφή. Από καρδιάς σας ευχαριστώ και τις δύο για την άμεση ανταπόκριση και, με τη σειρά μου, σας καλωσορίζω στην μεγάλη οικογένεια των εκδόσεων Σαΐτα!*

Βολέψου σε μια αγκαλιά,
θα 'ναι σαν όνειρο,
μικρή προσευχή
πριν το ταξίδι της νύχτας,
ένας άγγελος θα έρθει
να σου ψιθυρίσει το μυστικό
σσας.... εσύ μόνο ν' ακούς...
την καρδιά σου!
Άνοιξε την παλάμη σου,
φύσηξε λίγη αστερόσκονη και... Ξεκινάμε!

Μια φορά κι έναν καιρό, στο ξέφωτο, δίπλα απ' το παλιό σπίτι με τους ευτυχισμένους ανθρώπους, τ' ανδρόνια κελαιδούσαν την ιστορία ενός παιδιού με βλέμμα σπινθηροβόλο. Μόλις σκοτεινιάζε, τα δάκρυα της Ματτή κυλούσαν σαν ποτάμι. Κανένα αστέρι δεν αντιλαμβανόταν τον λόγο που ένα μικροσκοπικό κοριτσάκι με μεταξένια καλοχτενισμένα μαλλιάκια, φρεσκοψημένες πιτζάμες, παπούδες-γιαγιάδες να το κανακεύουν στο πριγκιπικό του δωμάτιο, πάντα πλημμυρισμένο από λογίων λογίων λιχουδιές, γιγάντια κυκλικά γλειφιτζούρια, πολύχρωμα ζαχαρωτά, ζουμερές караμέλλες, ολόφρεσκα λουκούμα και ροζ μαλλί της γριάς, μπορούσε να είναι τόσο κατσουφιασμένο κάθε βράδυ πριν κοιμηθεί. Εκτός...

Εκτός... από ένα που πραγματοποιούσε χαμηλές πτήσεις. Το προσωπικό της αστεράκι. Ο ουρανός στέλνει σε όλα τα μωρά, ανεξάρτητα από το πόσο μικρόσωμα ή μεγαλόσωμα γεννηθούν, ένα αστέρι τη στιγμή που θα ακουστεί το πρώτο κλάμα. Για να φέγγει τον δρόμο τους στο απόλυτο σκοτάδι και να τους υπενθυμίζει πως ζυμώθηκαν για να υπηρετούν την αγάπη με καλές πράξεις. Το τρεμάμενο από τον φόβο άστρο, έμαθε τον λόγο, φόρεσε τη ρόμπα του και έσπευσε να ενημερώσει τον βασιλιά της νύχτας.

Το φεγγαράκι, ξαφνιασμένο απ' τα νέα, και αφού δεν είχε πανσέληνο, άρα όποια εξήγηση κι αν έδινε θα ήταν μισή, σκέφτηκε πριν καλά καλά ξημερώσει, να το ψιθυρίσει στον ήλιο. Σ' ένα εξαίσιο γλάσμα με χρυσή καρδιά. Οημερίς λαμποκοπά με όση δύναμη διαθέτει. Χαρίζει απλόχερα ηλιαχτίδες σε όποιον τις χρειάζεται. Πώς όμως ξεστομίζεις τέτοια κουβέντα; Ένας είναι ο τρόπος: καθαρά και ξάστερα ή, καλύτερα, ξεκάθαρα με ξαστεριά.

«Πρώτη φορά σε αισθάνομαι πικραμένο. Γιατί άραγε;» απόρησε το μισοφέγγαρο. «Ήλιου φαινότερο» είπε ο ήλιος. «Με την πρώτη ευκαιρία θα τα πω και στον άνεμο ένα χεράκι για να ξεθυμάνω. Σίγουρα εκείνος ως πολυταξιδεμένος θα έχει συναντήσει ανάλογες περιπτώσεις για να με καθησυχάσει. Παιδιών που αρνούνται να κάνουν το οτιδήποτε. Επειδή πιστεύουν πως κάθε μέρα είναι ίδια με την προηγούμενη και την επόμενη, βαρετή και αδιάφορη. Πόσο λάθος έχουν. Πόσα λίγα ξέρουν».

Καιρός λοιπόν να μάθουν την αλήθεια!

Φυτρώνει στα δικά μου παραμύθια!

«Ωχ», είπε ο άνεμος, «ελπίζω αυτό που βλέπω να έρχεται καταπάνω μου με τόση φόρα, να μην είναι το συννεφιασμένο συννεφάκι. Όμως αν είναι, πρέπει να του μεταφέρω τα νέα. Εξάλλου το υποσχέθηκα στον ήλιο. Θα διηγηθώ την ανησυχία της Ματή στο πρώτο γλάσμα που θα συναντήσω. Όταν υπόσχεσαι κάτι, πρέπει να τηρείς κατά γράμμα τη συμφωνία». Α, Β, Γ, Δ, Ε..., Σ... Συννεφιασμένο Συννεφάκι. Είναι τόσο μα τόσο ευαίσθητο, αλλάζει χίλιες όψεις ανάλογα με τη διάθεσή του. Δεν μπορεί να δεχτεί πως μερικές στιγμές της μέρας είναι δύσκολες, φορτωμένες με αναποδιές, με αρρώστιες, με θλίψη. Ήρθε όμως η ώρα να αρχίσει να λαχταρά, να πεισμώνει και να μάθει πως κάθε πρόβλημα έχει τη λύση του.

Το σύννεφο άκουσε τα μαντάτα. Τα μηλαράκια στα μάγουλά του κοκκίνισαν. Ολοένα φούντωνε ο εκνευρισμός και η μουρμούρα του μέχρι που ξέσπασε σε λυγμούς. «Αυτό το κοριτσάκι θα μας τρελάνει όλους», αναφώνησε. «Δεν υπάρχει μέρα που να ξημερώνει χωρίς μια απάτητη κορυφή, ένα απόρθητο κάστρο, μια ξεχασμένη μελωδία, μια άγνωστη λέξη, μια μυρωδιά που προσδοκά να την ανακαλύψεις, για να υψώσεις τη δική σου σημαία. Κερδίζοντας φορά τη φορά τα λάφυρά σου».

Μια μαργαριταρένια μαργαρίτα την ώρα εκείνη, ολοκλήρωνε με επιτυχία το κεφάλαιο «πάρε δώσε, σούρτα φέρτα, έφτιαξα την ομελέτα» του μαθήματος των οικοκυρικών. Ανασήκωσε τα φρύδια της μόλις αντιλήφθηκε πως οι λυγμοί θα φέρουν βροχή. Η όλη αναστάτωση την ώθησε ν' ασχοληθεί με την αγαπημένη της εξωσχολική δραστηριότητα, τη μετεωρολογία. Πήρε τα κιάλια της και ξεκίνησε αμέσως να παρατηρεί, με αμέριστη προσοχή, τον ουρανό. Η περιέργειά της ικανοποιήθηκε όταν μια ψιχάλα διέδωσε όλες τις πληροφορίες.

Μετά τα όσα ειπώθηκαν, η μαργαρίτα άρχισε να μαραζώνει. Τα πέταλά της έχασαν τη φρεσκάδα τους. Το ίδιο συνέβη στους διαβάτες που περνούσαν απ' τον δρόμο της. Κανείς δεν ήξερε πώς να βοηθήσει τη Ματή να ξεφύγει απ' τον μικρόκοσμο του δωματίου της. Αρνούνταν πεισματικά να ξεμυτίσει. Ρούπι δεν το κουνούσε. Σταύρωνε τα χεράκια της. Έσκυβε το κεφάλι. Συνοφρυωνόταν. Έσμιγε τα χείλια της. Γενικώς και ειδικώς ...μούτρωνε! Όσπου, μία μέρα της μίλησε ένας απρόσκλητος επισκέπτης.

Ένα μυρμήγκι, συχνά πυκνά περνούσε από το περβάζι της κάμαρας της Ματή. Ερχόταν για να μαζέψει τα περισσευούμενα ψίχουλα απ' το πρωινό σουσαμίνιο κουλούρι. Αισθανόταν άσχημα που ποτέ δεν έφερνε κάτι για να της προσφέρει, ενώ εκείνο έφευγε με το καλάθι γεμάτο. Πάντοτε όμως αφιέρωνε αρκετό από τον χρόνο του για να της περιγράψει πράγματα που άκουσε, που του κίνησαν το ενδιαφέρον. Αυτό για το κορίτσι ήταν αρκετό.

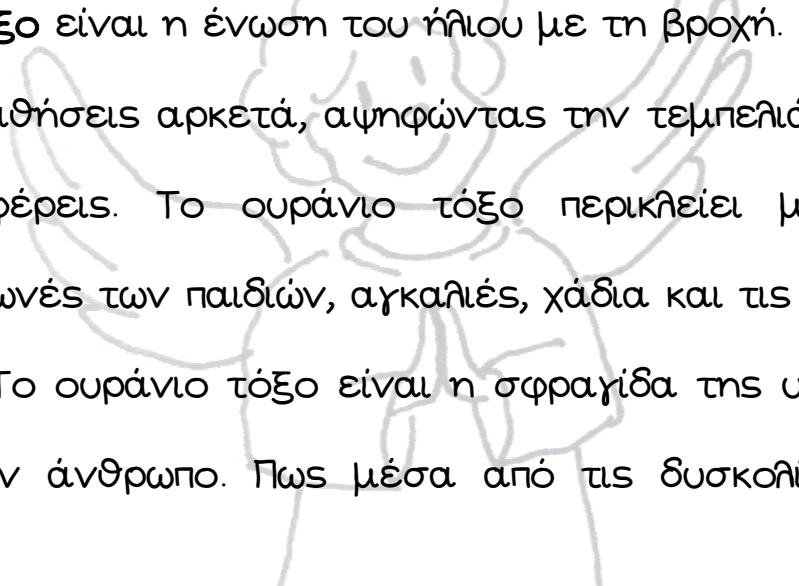
(Και μη βιαστείτε να σκεφτείτε πως αυτό που μόλις διαβάσατε είναι ψέμα και ότι τα ζώα δε μιλάνε. Να μου έχετε εμπιστοσύνη. Συμβαίνει στον κόσμο της φαντασίας μέσα στον οποίο φιλοξενούνται τα περισσότερα παραμύθια.)

Κάποτε της εκμυστηρεύτηκε: «Στο ορκίζομαι. Ότι και αν γίνει, δε θα σ' αφήσω ποτέ, γιατί τους φίλους τούς νοιαζόμαστε». Η Μαθή δε φανταζόταν πως το μυρμηγκάκι το εννοούσε. Πίστεψε πως ήταν απλώς μια σκέψη.

Μια, δυο, τρεις την είδε στεναχωρημένη. Τότε ήταν που πήρε την κατάσταση στα χέρια του. Αφού κανείς και τίποτα δεν επιδρούσε θετικά στη διάθεσή της. «Ουράνιο τόξο», ξεστόμισε με όσο κουράγιο διέθετε. Τότε ήταν που το κορίτσι ανασκουμπώθηκε. Παρόλη την υποτιθέμενη αδιαφορία της, ρώτησε με κάμπωση περιέργεια τα πάντα γι' αυτό. Το λιλιπούτειο έντομο μάζεψε τις κεραιές του δίχως να πει τίποτε άλλο. Μα, μόλις είχε πετύχει τον σκοπό του! Την παρακίνησε να ψάξει.

«Παππού, γιαγιά» φώναξε σχεδόν έντρομη. Κανείς δεν αποκρίθηκε στο κάλεσμά της. Γύρεψε σ' όλο το σπίτι πιθαμή προς πιθαμή να τους βρει. Κανένα ίχνος, δεν ήταν πουθενά. Κατευθύνθηκε στο παραθύρι της κουζίνας. Έκπληκτη τους αντίκρισε καθισμένους στο γρασίδι να χαμογελούν ικανοποιημένοι. Παρέα με τα πλάσματα του κήπου και αμέτρητες πεταλούδες. «Ουράνιο τόξο, Ματή! Έλα να δεις!» Πανδαισία χρωμάτων γήμημύρισε τον τόπο. Μια συντροφιά διαφορετική απ' τις άλλες. Άνθρωποι και ξωτικά γίναν ένα! Χόρευαν, φώναζαν, γελοούσαν!

Το ουράνιο τόξο είναι η ένωση του ήλιου με τη βροχή. Η επιβεβαίωση πως αν προσπαθήσεις αρκετά, αψηφώντας την τεμπελιά και τη ζήλια, θα τα καταφέρεις. Το ουράνιο τόξο περικλείει μέσα του τις χαρούμενες φωνές των παιδιών, αγκαλιές, χάδια και τις επιθυμίες των ονείρων μας. Το ουράνιο τόξο είναι η σφραγίδα της υπόσχεσης του Θεού προς τον άνθρωπο. Πως μέσα από τις δυσκολίες έρχεται η λύτρωση.

Το γλυκό κοριτσάκι έμεινε με το στόμα ανοιχτό. Σάστισε αντικρίζοντας το θαύμα! Ένωσε για κάποια δευτερόλεπτα πως πετούσε. Έχασε τη λαλιά της. Μόνο ένωθε. Πρωτόγνωρα συναισθήματα, ανακούφισης και ανυπομονησίας για το αύριο. Όχι δεν ήταν η πιο όμορφη μέρα της ζωής της αν το αναρωτιέστε. Ακολούθησαν κι άλλες, κι άλλες που είδε, άγγιξε, αισθάνθηκε ακόμα πιο σημαντικά πράγματα. Καμία ημέρα δεν υπερτερεί. Σας το υπόσχομαι πως όλες ξεχειλίζουν μοναδικά μαγικές στιγμές αρκεί να μην τις βεβηλώνουμε με ανούσιες σκέψεις. Έζησαν αυτοί καλά και δώσε κλώτσο να γυρίσει, η ιστορία της Μαθή να ξαναρχίσει!

Αφιερωμένο στα παιδιά όλης της γης,
στις κόρες μου,
στη Ματτή και στον τρόπο που βλέπει τον κόσμο.

Τι κι αν είναι ένα κορίτσι με ειδικές ανάγκες. Είναι ίδιο με τ' άλλα.
Έχει μέσα της τους ίδιους φόβους, τις ίδιες απορίες, τις ίδιες
ανασφάλειες, την ίδια περιέργεια να ψηλαφίσει το αύριο και το
δικαίωμα για **ζωή** το οποίο κουβαλούν όλα τα παιδιά από
γεννησιμού τους, ανεξαρτήτως χρώματος, φύλου, καταγωγής.

Όσο εύκολο μπορεί να είναι να βρισκουμε διαφορές μεταξύ μας, τόσο
εύκολο είναι να ανακαλύπτουμε και ομοιότητες.

Ο Θεοφάνης, η Ραφαέλα, η μαμά Χριστίνα

και οι εκδόσεις Ζαΐα, σας εύχονται: Καλά φερουγίσματα!

Η ιδέα για τις **Εκδόσεις Σαΐτα** ξεπήδησε τον Ιούλιο του 2012 με πρωταρχικό σκοπό τη δημιουργία ενός χώρου όπου τα έργα νέων συγγραφέων θα συνομιλούν άμεσα, δωρεάν και ελεύθερα με το αναγνωστικό κοινό.

Μακριά από το κέρδος, την εκμετάλλευση και την εμπορευματοποίηση της πνευματικής ιδιοκτησίας, οι Εκδόσεις Σαΐτα επιδιώκουν να επαναπροσδιορίσουν τις σχέσεις Εκδότη-Συγγραφέα-Αναγνώστη, καλλιεργώντας τον πραγματικό διάλογο, την αλληλεπίδραση και την ουσιαστική επικοινωνία του έργου με τον αναγνώστη δίχως προϋποθέσεις και περιορισμούς.

Ο ισχυρός άνεμος της **αγάπης** για το βιβλίο,
το γλυκό αεράκι της **δημιουργικότητας**,
ο ζέφυρος της **καινοτομίας**,
ο σπρόκος της **φαντασίας**,
ο λεβάντες της **επιμονής**,
ο γραίγος του **οράματος**,
καθοδηγούν τη σαΐτα των Εκδόσεών μας.

Σας καλούμε λοιπόν να αφήσετε τα βιβλία να πετάξουν ελεύθερα!

Η αληθινή ιστορία ενός κοριτσιού που δε δάμασε τα κύματα,
δεν κατατρόπωσε μυθικά τέρατα σε μια νύχτα, δε χρίστηκε
ηρώιδα κανενός παραμυθιού! Αλλά κατάφερε να ξεπεράσει
τους φόβους και τους δισταγμούς της, βλέποντας τη ζωή όπως
ακριβώς είναι... υπέροχη!

